

Uspehi z grenkim priokusom

Že sedmič po vrsti so krajan KS Edvarda Kardelja v teh prvih junijskih dneh praznovali svoj krajevni praznik 9. junij. V spomin in počastitev na dan, ko je leta 1939 v hiši Mihe Novaka pod Šmarno goro bila jugoslovanska partijska konferenca, katere se je takrat udeležil tudi tovariš Tito. Leta 1979, ko so na novo odprli vrata prenovljenega Gasilskega doma in ga preimenovali v Dom krajanov (precejšen del sredstev so zbrali krajan) so se odločili, da bo praznovanje tega dne odslej njihov praznik.

Velja zapisati, da v tej krajevni skupnosti ne gre le zgolj za neko »stereotipno« praznovanje s proslavo. Vseh sedem let se namreč to obeleževanje krajevnega praznika pripravlja v okviru KK SZDL že lep čas prej, z namenom, da se na Teden športnih in kulturnih prireditev KS Edvarda Kardelja s svojimi programi, aktivnostmi in dejavnostmi lahko programsko in načrtno pripravijo vsi, ki v njem sodelujejo. To pa so vse organizacije, društva, osnovna šola in delovne organizacije. Osrednji namen tako zasnovanega tedna je namreč predvsem ta, da vsi dejavniki v kraju skušajo posredovati vse, kar med letom naredijo in s čimer se ukvarjajo. Ne gre prezreti, da so nekateri dogodki postali že kar tradicionalni — npr. Tek okrog Šmarne gore, razstave društva upokojencev, čebelarstva društva, »gasilske« vaje GD Tacen...

In tako je bilo tudi letos! Na zaključni akademiji 8. junija pred Domom krajanov so tako kot vsako leto podelili za uspešno delo priznanja. Najvišje priznanje KS — plaketo 9. junij je prejela COŠ Staneta Kosca za uspešno delo, dobro sodelovanje s KS, razvijanje revolucionarnih tradicij NOB ter doseganje spodbudnih rezultatov v uresničevanju celodnevne pouka. Štirinajstim krajanom pa so bila vročena bronasta priznanja OF. Prejeli so jih: Vera Dobravec, Vera Sršen, Miha Ledinek, Duša Lah, Marinka Rešek, Veronika Štravs, Ivan Novak, Tone Čizman, Marjan Jakus, Pavel Vrečar, Slavi Kodrič, Miha Malovrh, Dušan Kulovec in Magda Ovčak. Morda še zanimivost, na proslavi vsako leto spregovorijo o eni izmed oblik dejavnosti svojega delovanja. Tako so lani podčrtali pomen turizma, letos kulture... Poživitve letošnjega praznovanja je bila tudi razstava umetniških del likovnih samorastnikov na temo Šmarne gore. Prizadevno turistično društvo je namreč ob drugi Planinski pesmi — prireditvi, ki je bila 10. maja ob 40. obletnici osvoboditve na Šmarni gori, razglasila Ex tempore. S skupnim tovariškim srečanjem krajanov pa svoj teden zaključijo.

V Tacnu in Šmartnem pod Šmarno goro imajo krajan mnogo možnosti za zadovoljevanje svojih interesov. Če naštejemo samo aktivna društva KUD Ivan Novak-Očka, Turistično društvo Šmarna gora, Gasilsko društvo Tacen, Društvo upokojencev, Športno društvo Šmartno-Tacen, Kinološko društvo Šmarna gora, Čebelarstvo društvo... Aktivna sta tudi organizacija RK in društvo prijateljev mladine. Zadovoljni pa so, da se je po premoru zopet ob pomoči družbenopolitičnih organizacij »aktivirala« mladinska organizacija. Mladi imajo zopet priložnost, da se kar najbolj množično udeležujejo in delujejo v svoji organizaciji. Če smo našli le nekaj društev in organizacij, pa to ne pomeni, da predvsem družbenopolitične organizacije ne bi bile aktivne. Nasprotno — v okviru možnosti spremljajo delovanje in nudijo vso pomoč tam, kjer je potrebna.

Prizadevanja samoupravnih organov in družbenopolitičnih dejavnikov v tej krajevni skupnosti ni malo. Načrtov, predlogov, pobud prav tako. Mnogi od teh se prenašajo tudi v delovanje občinske delegatske skupščine preko uspešne delegacije KS.

ŠMARNI GORA — KRAJINSKI PARK

Pa vendar, zdi se, da se stvari le počasi premikajo. Predno jih nanizamo, velja podčrtati dolgoročno ra-

zvojno opredelitev, ki jo je ta krajevna skupnost začrtala pred leti in sicer naj bi bilo to območje pod Šmarno goro — priljubljeno izletniško točko Ljubljancem, namenjeno kot kmetijsko, turistično, rekreativno tranzitno. Za to namreč obstajajo prav vsi pogoji. Vsaka načrtna stanovanjska pozidava ali gradnja industrijskih zmogljivosti bi nedvomno »usodno« posegla v ta prostor, ki naj bi bil nenavsezadnje namenjen in ohranjen tudi kot področje oddiha in rekreacije za mnoge Ljubljance. Na tej opredelitvi se snuje tudi naslednji srednjeročni plan, o katerem bo skupaj s proglasitvijo Šmarne gore kot krajinkega parka tekla razprava v mesecu juniju.

Žal pa so v krajevni skupnosti že kar precej nejevoljni, ker se že drugo leto odlaša s sprejemom zadržnega načrta za otok 201/4 v Tacnu, kjer želijo urediti center z izgradnjo prepotrebne trgovine, pošto in manjšim urejenim parkiriščem. Doslej namreč občinski prostorski plan ni bil usklajen z novim zakonom o namembnosti kmetijskih zemljišč, urbanistični načrt, ki je podlaga za sprejem zadržnega načrta, pa je razveljavljen. Sedanje neurejeno parkirišče in zaradi tega nezadovoljstvo krajanov v Tacnu (upravlja ga občinska komunalna skupnost, oziroma sedaj mestna) pa bosta še lep čas ostajala.

Prav tako se že lep čas vrtijo razgovori o izgradnji več kot prepotrebne mliške vežice na šmarškem pokopališču. Zatika se pri sredstvih, ki jih še zdaleč ni dovolj. Žale postavljajo svoje pogoje, več aktivnosti bi morali temu vprašanju posvetiti tudi v sosednji gameljski KS in še bi lahko naštevali. Precej dolgotrajnih naporov pa je le rodilo prvi spodbudnejši rezultat. Izdelan je idejni projekt, ki bo v kratkem predstavljen krajanom.

Promet po Tacenski cesti — sedaj Cesti vstaje od Tacna do Šmartnega je nevaren in pešci, predvsem pa mali šolarji so dnevno izpostavljeni nevarnostim. Krajevna skupnost stoji odločno na stališču, da se zgradi pločnik, žal pa se je zataknilo že v prvi fazi, ker zaenkrat nekaj krajanov ne odstopi svojega zemljišča. Prisotna je bojazen, da bo potrebno ubirati dolgotrajne in zapletene poti, preden bo problem razrešen.

Odprtih in aktualnih ostaja še kup manjših, a za krajan še kako pomembnih komunalnih opravil, ki pa se žal ob manjši aktivnosti komunalne komisije pa tudi sedaj vse bolj zapletenih poteh (ob reorganizaciji komunalnih skupnosti) prepočasi razvzplavajo. Aktivnega dela kmetijske sekcije, ki deluje pri KK SZDL in se je v tem letu srečevala z nemajhnimi problemi, ki so bili in so delno še prisotni ob gradnji avtoceste, tudi ne gre prezreti.

Pa vendarle se zdi, da gre ob vseh pričujočih težavah, s katerimi se srečujejo samoupravni organi KS in številni aktivisti, pripisati le-tim prizadevnost in vztrajnost, čeprav njihova aktivnost včasih nekoliko zastane. Živimo pač v času zaostrenih ekonomskih razmer, ki zahteva več vztrajnosti in potrpežljivosti, pa tudi več razumevanja in prizadevnosti vseh krajanov.

PRIZIDEK, AVTOCESTA...

Resda so problematične zadeve vedno bolj izpostavljene in teče o njih največ razgovorov, zato velja še posebej poudariti dve pomembni pridobitvi, ki bosta precej pomenili za to krajevno skupnost prav v kratkem. Namenu bo predan dolgo pričakovani prizidek k celodnevni osnovni šoli Staneta Kosca v Šmartnem, ki bo predstavljal nove, boljše in lepše pogoje za vzgojo in učenje najmlajših krajanov. Končujejo pa se tudi dela na avtocesti, katere lep del poteka skozi to KS, kar bo pomenilo uspešno razrešitev prometnice in dokončno prostorsko ureditev ob njej.

Franc Černivec:

»Tovariš, ta zemlja je moja!«

Ondan nas je v redakciji obiskal krajan KS Dolomitskega odreda Franc Černivec, kmet, in nam takole potožil svoje težave:

»Na območju krajevnega skupnosti Bratov Babnik med stanovanjskimi bloki Plešičeve in 28. maja ter Regentovo ulico imam precejšen kos zemljišča. Čeprav je le travnik, mi krajan omenjenih ulic zemljišče uničujejo, saj so v zadnjem času naredili kar sedem poti. Sprva je bila le ena pot in sicer od avtobusnega postajališča: Takrat sem molčal in se sprijaznil s potjo, toda od takrat so nastajale nove in nove poti, tako da je travnik bolj ali manj prehojen. Ko sem ondan enega od tamkajšnjih stanovalcev opozoril na to, me je zavrnil, naj bom tiho, saj imam zemljo že plačano! To pa ni res! Zemljišče je za zdaj še moje in na njem pridelam kos svojega kruha. Obrnil sem se tudi na krajevno skupnost Bratov Babnik, vendar mi tam niso mogli kaj prida pomagati.

»S trditvami Franca Černivca se strinjamo, vendar za zdaj razen obvestil brezvestnim stanovalcem, ki brez čuta odgovornosti uničujejo tujo lastnino, ne moremo kaj dosti storiti. Skušali bomo, da bi pot (prvotno od avtobusnega postajališča) vsaj tlakovali ali nasuli, toda če bomo s tem dosegli željeni učinek, ne moremo jamčiti«, smo slišali od tajnice krajevnega skupnosti Bratov Babnik.

Kaj naj zapišemo ob tem? Le to, da bo Franc Černivec moral iskati svojo pravico še kje drugje, pa čeprav na sodišču, zaradi motenja posesti, saj, kot kaže, brezvestnim stanovalcem z dokaj čudnim odnosom do tuje lastnine takšna lekcija ne bo odveč!

Jože Čurin

VETERINARSKI ZAVOD
LJUBLJANA
ODDELEK ZA ZDRAVSTVENO VARSTVO ŽIVALI

Dežurna lista junij—julij 1985

Sprejemanje vseh naročil od 6.30 do 20. ure (tudi ob sobotah in nedeljah) na telefonski številki: 482-912 in 484-292.

Od 20. ure do 6.30 na telefon dežurnih veterinarjev po naslednjem razporedu:

- 15. 6. do 22. 6. Zajc Janez, 483-311
- 22. 6. do 29. 6. Jerše Bogdan, 262-076
- 29. 6. do 6. 7. Tomšič Jože, 59-494
- 6. 7. do 13. 7. Špenko France, 627-198
- 13. 7. do 20. 7. Kastelic Jure, 264-625
- 20. 7. do 27. 7. Štrus Jože, 772-402
- 27. 7. do 3. 8. Zajc Janez, 483-311.